

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku Narodowego Banku Polskiego z siedzibą w W.
przy uczestnictwie H. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w P. , obecnie H. [X] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z
siedzibą w W. oraz Syndyka Masy Upadłości [...] Banku [...] w upadłości
likwidacyjnej z siedzibą w W.

o zmianę wpisu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 grudnia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania H. [...] Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w P.,

obecnie H. [X] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 25 stycznia 2017 r., sygn. akt XIII Ga [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2. zasądza od H. [X] sp. z o.o. w W. na rzecz Narodowego
Banku Polskiego w W. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł
tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej celem zbadania, czy za jej merytorycznym rozpoznaniem przemawia interes społeczny, skarga kasacyjna jest bowiem środkiem prawnym funkcjonującym poza tokiem instancji, przysługuje od prawomocnego orzeczenia w związku z czym przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania ściśle oznaczone ustawą determinuje interes społeczny i wynikająca z Konstytucji RP funkcja Sądu Najwyższego jako sądu sprawującego m.in. nadzór w zakresie orzekania, co ma na celu zapewnienie prawidłowości oraz jednolitości wykładni prawa i praktyki sądowej w dziedzinach poddanych jego właściwości.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca Spółka wskazała na potrzebę wykładni art. 3 ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów (jedn. tekst: Dz.U. z 2017 r., poz. 1278), a mianowicie czy przepis ten powinien być rozumiany w ten sposób, że wymogi wskazane w tym przepisie mają również zastosowanie do wszelkiego rodzaju umów stanowiących podstawę wpisu zmian w rejestrze, w tym umów, z których wynika nabycie wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym. Wskazała nadto na potrzebę zajęcia przez Sąd Najwyższy stanowiska w odniesieniu do zagadnienia wyrażonego w pytaniu przedstawionym już Sądowi Najwyższemu przez Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 17 października 2016 r., w sprawie XXIII Ga [...].

Zagadnienie objęte pytaniem w wyżej wskazanej sprawie nie wymaga już w sprawie niniejszej odpowiedzi, skoro w uchwale z dnia 18 maja 2017 r., sygn. III CZP 6/17, dostępnej wraz z uzasadnieniem nie tylko na stronach internetowych Sądu Najwyższego, wątpliwość: "1. Czy w razie ogłoszenia upadłości banku - zastawnika, po dokonaniu przez niego przelewu na zabezpieczenie wierzytelności wraz z zabezpieczającym ją zastawem rejestrowym, w postępowaniu

rejestrowym o zmianę wpisu zastawnika obligatoryjnym uczestnikiem jest bank w upadłości - dotychczasowy zastawnik, czy też syndyk masy upadłości tego banku?

2. W razie udzielenia odpowiedzi na pytanie 1, że bank jest obligatoryjnym uczestnikiem postępowania o zmianę wpisu, czy po stronie banku w upadłości - dotychczasowego zastawnika zachodzi ujemna przesłanka postępowania z uwagi na brak organu uprawnionego do jego reprezentowania uniemożliwiający mu działanie?" rozstrzygnięto w sposób następujący: „W razie ogłoszenia upadłości banku będącego zastawnikiem, uczestnikiem postępowania o wpis zmiany zastawnika w rejestrze zastawów w związku z przelewem wierzytelności zabezpieczonej tym zastawem jest syndyk masy upadłości zastawnika, choćby przelew był dokonany przed ogłoszeniem upadłości”. Zważywszy, że takie też stanowisko zajęły sądy w badanej sprawie, wątpliwość wyrażana przez skarżącego utraciła już prawną doniosłość.

Wątpliwość co do zakresu obowiązywania art. 3 ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, w tym stosowania tego przepisu do umowy przelewu wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym, nie przedstawia się jako istotna, wymagająca wypowiedzi Sądu Najwyższego, ponieważ zakres stosowania przepisu wynika z jego treści. Przepis dotyczy umowy zastawniczej, a ta, zgodnie z art. 2 ustawy, dotyczy ustanowienia zastawu i jest zawierana pomiędzy osobą uprawnioną do rozporządzania przedmiotem zastawu (zastawcą) a wierzycielem (zastawnikiem).

W świetle powyższego należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 5 pkt 5 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

jw

I.n